

BULLETÍ DEL SANTUARI DE SANTA MARIA DEL COLLELL

Gener de 1919

Núm. 14

CRONICA DEL COLLELL

Les Noces d'Argent del nostre Rector

El magne aconteixement que tingué lloc al nostre Casal en les passades diades de la Puríssima, l'esplet de collellisme que contemplaren els nostres ulls entusiasmats, les hores felicíssimes que visqué el nostre cor de santa compenetració entre'l Pastor i les ovelles, entre'l professorat i els alumnes, entre la comarca i aquells que hi serveixen al Collell un record amorós, en homenatjar tots amb unitat d'afectes al volgutíssim Director Mossén Josep Corcoy, avui fet per la predilecció del Prelat Rector del Casal de Maria, penetrà tan fonament dins del nostre ésser que'l BUTLLETÍ DE SANTA MARIA DEL COLLELL perdria tota la seva fesomia pròpia i la seva significació intrínseca si no'l senyalés amb pedra d'or en els anals del Casal.

La interrupció que degué sofrir la festa—projectada primerament per al dia 25 d'Octubre—a causa de la epidemia extesa llavors per tot Catalunya, no serví sinó per engrandir-la mes i mes de tal manera que malgrat el caracter íntim que volgué donar-se-li, la seva esplendidesa traspasà les profecies mes optimistes i esdevingué una de les mes solemniales que s'han celebrat al Collell.

Siguem-ne senzills narradors de la importància alcançada per tan formosa festa, car prou bell es el quadre per que no permeti notar la manca del marc dels comentaris que, ultra enlletgir l'espectacle en sa ingenuïtat atraient, allargarien aquesta crònica en termes d'importunitat manifesta.

LA VIGILIA

Els preparatius que ja feia dies ocupaven moltes activitats, s'intensificaren el dia 9 de Desembre, vigília de les magnes festes. L'edifici fou cobert de gallarets que s'extenien per demunt dels patis fins als turons veïns; un arc de triomf—projecte de l'arquitecte del Casal Sr. Renom—era alçat a l'entrada del pati de Primera Ensenyança; un camí entre garlandes de boix i banderoles menava de l'Arc al Col·legi; a l'Església, la Verge era habillada amb ses millors joies i l'Altar Major era ornamentat amb senzillesa plena de bon gust...

A dos quarts de cinc arribà puntualment en son auto l'Il·lustríssim

Doctor Mas a qui acompanyaven—a més del familiar Mn. Terradas—els canonges de la Seu i antics professors del Collèl·l Iltres. Dtors. Iglesias i Morera.

Un aplaudiment carinyós saludà la presència del Prelat qui fou rebut en el pati per el Claustre, alumnes i forasters que's trovaven a la Casa, acompanyant-lo tots a les habitacions episcopals.

Immediatament avans de les solemnials Completes, el Sr. Bisbe reuni a professors i alumnes en la Sala d'Actes i a presència de tots, conferí a Mn. Corcoy oficialment el títol de Rector del Seminari Col·legi pronunciant paraules d'efusiva felicitació per al que fins allavors havia sigut digníssim Vice-Rector del Collèl·l. La sorpresa i la emoció juntà les mans de tots i la ovació que's tributà al Prelat i al nou Rector durà llarga estona.

Una volta en el temple, es començaren les Completes que presidí el Prelat des de son tron del presbiteri, assistit dels dos canonges esmenats. El salmeig gregorià amb l'acompanyament de l'orgue corprengué tots els assistents. El mellor elogi el feu, en sortir, el Sr. Bisbe quan visiblement complagut comparà el cantar del Collèl·l amb el d'una Abàdia benedictina.

..... Mentre tant de tots indrets arrivaven forasters que volien ser a les grans festes collellenques...

EL GRAN DIA

I arrivà'l gran dia, el dia assenyalat per a l'homenatge a l'estimadíssim Director que tot el Collèl·l, comença santificant-lo als peus de la Reina dels nostres amors.

De bon mati les misses es vegeren concorregudíssimes aixís com les comunions particulars. La comarca—aon tan estimat es el nostre Mossén Corcoy—s'adheria també amb entusiasme a la festa.

A les 8 el Sr. Bisbe començà la missa de Comunió general enllaçant bellament en la plàtica preparatoria els dos conceptes sobressortints de la Diada: la festa de la Puríssima i l'acció de gràcies a Deu per la celebració de les Noces d'Argent del Director del Collèl·l. La gernació fou immensa. Sa Il·ma. volgué repartir amb sa pròpia mà el Pà dels àngels i, mentre tant, la capella interpretava escaients motets eucarístics.

Avans de l'ofici, l'Il·m. Prelat conferí la primera clerical tonsura als seminaristes collellencs Srs. Dalmau i Valls. Era de bon veure l'atenció amb que tothom, col·legials i poble és corprenia de la exemplaritat de la imponent cerimònia. El Pontífex, assistit de nodrit presbiteri que entonava les melodies propies, rebé solemnialment en el clericalat els joves aspirants al sacerdoci.

La missa solemne la celebrà Mn. Corcoy, actuant de ministres el Sr. Rector de Mieras Mn. Antón Gratacós i el professor del mateix cognóm. El Prelat assistí de mig pontifical. La Escola gregorianista hi desgranà les belles melodies de les parts variants i les tonalitats sonores de la missa «Fons bonitatis» amb el Credo IV, cantada per la munió d'alumnes i professors, omplenà el temple de Maria. A l'ofertori la «Schola puerorum» alternant amb el poble, interpretà el càntic «Salve Mater».

A la funció de la tarde el Sr. Bisbe hi predicà un de sos mes eloqüents sermóns. Amb paraula vibrant d'emoció presentà el Misteri capdal de Maria com la festa mes propiament nostra, tinguent paraules de oportú record per a les glorioses tradicions concepcionistes dels nostres passats

i de condemnació enèrgica per a la moderna correntia que desnaturalitza l'ànima de la nostra Patria.

Els accents cada dia mes sentits dels Goigs de Santa Maria del Collell amb la nova lletra que hi escrigué el llorejat poeta i volgut company Mn. Plá, junt amb les notes tendríssimes de la collellenca «Salve Regina» clogueren la formosa festa mariana plena tota ella de la suaú sentor que dona la compenetració d'intima de l'assemblea fervorosa en unitat de sentiments a lloança de la Reina i de la Mare.

LA VETLLADA

En dir que fou digna de l'amor que en tots els cors ha inspirat l'homenatjat, del Prelat i personalitats que la presidien i del Collell que la realitzava, queda fet tot l'elogi de la Vetllada, completament popular de les magnes solemnitats religioses.

La Sala d'actes, profusament il·luminada, presentava hermosíssim cop d'efecte. En l'estrado presidencial—adornada amb domaços blau-cel—hi prengué seient l'Ilm. Dr. Mas, qui tenia a sa dreta l'homenatjat, acompanyant-lo, a mes del Claustre del Collell en corporació, l'Il·lustre Dr. Vilá, vicari general de la Diócesi, arribat expressament aquell mati, els Il·lres. Drs. Iglesias i Morera, Sr. Renóm, arquitecte del Collell, Dr. Sauquer, ex-professor i actual párroco de Banyoles, Srs. Barona i Rnt. Cullell, professors del Institut i la Normal de Girona, Mn. Bastons, párroco de El Torn, parroquia on rau el nostre Santuari, etc.

En llocs de distinció hi havia lo bó i mellor dels propietaris de la Comarca, autoritats eclesiàstiques i civils dels pobles de l'entorn, famílies d'alumnes i volgudíssims ex-alumnes que aprofitaren aquella ocasió per a retrovar-se després del bregar en la lluita de la vida... Donar noms dels assistents es tasca aclaparadora i gairebé impossible. Siga prou el dir que malgrat el caràcter íntim donat a les festes—causa per la qual no ès circularen invitacions ni programes—el Collell s'omplí de gom a gom i la Sala d'Actes, malgrat la seva cabuda, no podia contenir la gentada que hi assistí.

Obri l'acte—tot ell seriós, tot ell rublert d'entusiasme que sovint ès desbordava—els jovenets alumnes de Música Srts. Canals i Castellanos executant una formosa sonata a quatre mans.

Seguí el professor, degá del Claustre, Mn. Antón Arcelos, donant lectura a la detallada memoria de çó que era i ès el Collell sota la direcció de Mn. Corcoy. La importancia del resúm històric-crític del estimat company, quina lectura interrompé l'auditori mantes vegades, ova-cionant-lo en finalitzá, be mereix la reproducció en les pàgines del nostre BUTLLETÍ.

HISTORIA CONTEMPORÀNIA DEL COLLELL

ILM. I RDM. SR.
M. I. SR.
HONORABLE RECTOR.
SENYORES, SENYORS.

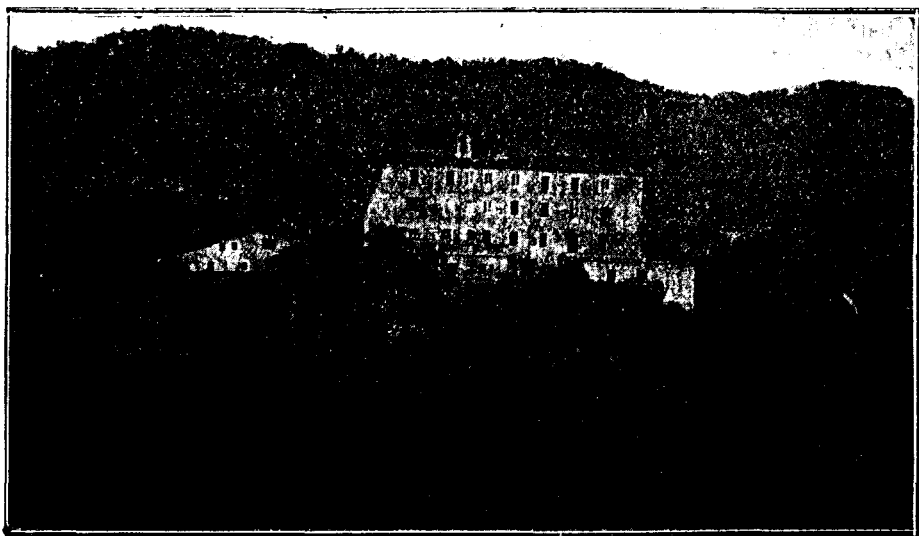
Es per a mi de plena honorança la comissió que se m'es confiada. Els companys de Claustre han fet novament ostentació de la bondadosa condescendencia que'ls es característica, encomanant la seva representa-

ció en un acte tant solemniat al que es complau dirigint-vos la paraula; mes que per dissort no posseix les qualitats que tan be li escaurien al alçar la veu en nom del respectable professorat d'aquest Seminari-col·legi.

Dues son les comandes que porto per a vos, Honorable Rector, per tal de donar-vos públic testimoni del nostre afecte, aprofitant una ocasió tan oportuna com es la festa de les Bodes de Plata del vostre ingrés en aquest Claustre.

Historia retrospectiva.

Mes, avans de cumplir-les, m'heu de permetre que us recordi quelcom dels vint-i-cinc anys passats en el casal de Maria, endreçant les vostres forces, reunint les vostres energies i concentrant tota la vostra activitat per a veurer realitzat un gran ideal:

Vista general del Col·legi, Hosteria i nova Infermeria

El desenrotlló integral i la transformació mes completa d'aquest centre d'ensenyança, conjuntament amb l'intensa propagació del amor a Santa Maria del Col·lell.

Si, Il·lm. Sr. i senyors, aquesta casa de vint-i-cinc anys enrera está desconeguda. ¡Qui l'ha vist i la veu! Se han aixecat dues ales del pis mes alt; la manca de lloc feia poc menys que impossible la vinguda dels forasters, tan indispensable a casa nostra, i are l'hosteria está acondicionada per a allotjar-ne una bona munió; l'aigua potable ha vingut a sustituir la que's bebia moltes voltes amb ben poques condicions d'higiene; l'instalació de la llum eléctrica, el camí veinal, la comunicació telefónica, el correu diari i un nombre incontable de millores portades a terme en tot l'Establiment, serien probes mes que suficients de les angunies, penes i treballs del qui porta una carga tan feixuga, al ensems que posen de relleu la fortitut del seu caràcter.

Mes, en l'ordre científic, encara s'ovira mes be l'empenta gegantina donada pel nostre homenatjat en el perfeccionament de totes les manifestacions del saber que's conreen amb tanta cura.

L'Instrucció Primària conta amb una organització capaç de satisfer fins als mes exigents en matèries pedagògiques, funcionant una graduada que en bon hora va substituir a la escola unitària, verdader calvari dels mestres i martiri dels infants. ¡S'han ben capgirat les rutines d'aquell temps!

Ensenyança cíclica completa, amb mètodes moderns i procediments especials, gimnasia, jardins escolars, cant, festivals d'educació física i exercicis pràctics en gran abundor, es en síntesi lo que s'ensenya avui dia a les nostres primeres classes.

Mes, els petits se fan grans, i les ensenyances de major avenç intel·lectual convé que armonitzin amb les rebudes a l'infantesa; per ço s'ha procurat donar nova orientació a la segona ensenyança i, a copia de treball del mestre, s'ha conseguit el rendiment màxim dels alumnes de Batxillerat.

En els estudis de Comerç, on el camp es mes lliure, s'hi venen fent veritables prodigis d'avançament d'ençà de les noves reformes. Les assignatures d'aquest ram amb l'extensió corresponent a la seva importància, se expliquen atapades d'exercicis i amb una munió de pràctiques tal que posen als nostres estudiants amb condicions de aventatge per a pendre part en la gran lluita comercial, on, avui dia, s'aboca tot lo bo i millor de la joventut de Catalunya.

No han quedat pas enrera en tot lo que sia progrés i perfeccionament els seminaristes que aquí s'eduquen, puix a mes dels estudis ordinaris, se'ls hi dona ensenyança de caligrafia amb pràctiques de dictat, nocions de solfeix i, mes tart, lliçons de teoria i pràctica de cant gregorià.

Els estudis de Religió.

Mes la reforma qu'enlaire molt i molt el sentit pràctic del que governa aquesta Casa, es certament la que ha suferit l'ensenyança de la Religió, donada a tots els alumnes en dossis proporcionades al grau de cultura individual que poseixen.

Una de les causes que mes ha determinat l'indiferentisme religiós en totes les classes de la societat, adhuc en els joves que surten dels nostres Instituts, Universitats i Escoles Especials, es, sens dupte, la poca cura en l'ensenyança del Catecisme als infants, i l'abandó en que s'ha tingut per molt temps la formació religiosa de la joventut; manca lamentada per la Santedat de Pius X, de santa recordança, i corregida per molts, segons les instruccions d'aquest gran Pontífex.

Aquesta assignatura a casa nostra està confiada a gran nombre de professors que l'expliquen en perfecta gradació, des de el Catecisme Breu fins a l'Apologètica, on s'hi esbrinen les qüestions mes enlairades de la nostra santa Fe, passant en varis anys pel Catecisme Major, l'Historia Bíblica i la Litúrgia Escolar.

Els avenços fets en aquesta matèria els pregonen en veu molt alta els deu certaments literaris-catequístics que portem celebrats, amb éxit cada any saturat de mes optimisme, pels avenços que manifesten la munió de composicions presentades obtant als valiosos premis del Cartell, habent-n'hi sempre d'una competència tant marcada que be mereixerien els honors de la publicació.

No vull detenir-me per a no molestar-vos, Ilm. Sr. i senyors, en els avenços fets en la disciplina del Col·legi encar que sia un factor de vàlua ben remarcable, no us parlaré de la creació de la prefectura dels interns, una de les institucions mes profitoses, donada la complexitat de quefers de la Direcció; faré cas omís de la divisió del pensionat en seccions, augmentant-les fins a cinc, per tal d'assolir un dels fins dels col·legis catòlics, quin es l'educació moral de la joventut.

Mes, si que m'heu de permetre que us digui, encar que sia amb poques paraules, lo molt que s'ha fet en la formació piadosa dels nois que tenim encomanats.

Els treballs d'experiència d'un dia i un altre dia, l'observació constant de vint-i-cinc anys de tasca, han posat al nostre Rector en condicions de utilitzar els mitjans de mes eficacia per a que aquesta part de l'educació religiosa assolís un senyalat perfeccionament, que n'és l'admiració dels de casa i dels de fora.

El convenciment de que la pregaria es una font de santedat de les mes abundoses ja es arribat al enteniment dels nostres joves i fins dels nois mes petits, i aquí tenim el secret de l'èxit general de l'Establiment.

¡Quantes voltes hem escoltat de llabis de alumnes ja avançats expressions que posen de manifest la nostra afirmació: «Jo prou li demano al bon Jesús, —me deia un,—que'm dongui forsa aplicació; però cá, no li dec demanar bé, perque sempre tinc la mateixa dificultat en pendre els llibres; ja veurà li demanaré una altra vegada, i una altra, i una altra si convé, i no m'ho podrà negar!»

Plorava un dia un infantó de set a vuit anys perque havia rebut males noves de la seva familia: la seva pobra mare tenia una greu enfermetat. Vaig procurá amanyagar-lo, al ensems que li deia que demanés a la Verge del Collell que tornés la salut a la malalta, si aixís li convenia. —Si que li demanaré, —me feu ell,—mes avui no crec conseguir-ho. —Si, fill, qu'ho conseguirás; ¿no ho has de conseguir? Ja veurás, demana-li de tot cor. ¿Que no veus que t'estima tant la Mare de Deu? —Oh, be prou que ho sé que m'estima; mes aquesta tarde m'he barallat amb un noi, i Maria Santíssima no'ls escolta pas als nois dolents. Demà aniré a confessar i combregar, i després de la comunió li tornaré a dir, i allavors si que es segur alcançar-ho perque a Doctrina messén Corcoy ens va dir qu'en aquella hora s'obtenien totes les mercés que's demanaven.

La pregaria col·lectiva.

Recordem amb pena aquell temps en que un bon nombre de col·legials, mig ajeguts sobre'ls bancs, mataven l'estona durant els actes de pietat col·lectius; vingué com baixat del Cel un devocionari per a cada noi, i aquelles mans que no sabien on posar-se, ja estigueren ocupades; aquells ulls quines mirades divagaven d'una banda a l'altra, ja's fixaren en les diferents devocions del llibre; i aquells llabis que's movien d'esma, començaren a bellugar-se fervents, i passada una temporada i quan la pregaria de la comunitat ja esdevenia fogosa i corprenedora, se veieren sorpresos els nostres col·legials amb l'aparició d'un devocionari compost expressament per a ells, per tal que poguessin pendre part activa en tots els actes del culte, i el *Manual del devot de la Mare de Deu del Collell*, encenent en sant entusiasme fins als cors mes frets, doná gran creixença al fervor i devoció amb que's resava en la nostra iglesia.

Un pensionat que's confessa freqüentment i que combrega sovint,

disposa d'armes de combat per a conquerir un perfeccionament de gran volada: el nostre ha sofert una evolució ràpida, deguda en gran part al ambient favorable en que's desenrotlla la vida espiritual d'aquest Seminari-Col·legi majorment després de fundada la Congregació de la Mare de Deu del Collell, Sant Tomàs d'Aquino i Sant Lluís Gonçaga.

Podem assegurar qu'aquí els dies de festa combrega tothom, que'l 80 per 100 ho fan cada dia i que'ls restants pocs ne queden que no rebin al bon Jesús mes d'una vegada cada setmana.

El cant gregorià.

L'última pincellada d'aquest quadro de la pietat cristiana entre'ls nostres alumnes, l'ha donada la introducció del cant gregorià en els actes litúrgics.

En mal hora les derrerres centuríes havien posat de recó el cant eclesiàstic per excelència, malmetent el gust artístic dels clergues i dels fidels. Aixó, i no altre cosa, es lo que feu dir a Proudon aquelles sentencioses paraules, que, malgrat la seva procedencia, mereixen tota la nostra acceptació: «Els sacerdots catòlics, posseïdors del cant gregorià, que n'es la mes bella melodia religiosa que existeix sobre la terra ¿com es possible que admetin en els seus temples la nostra pobra música moderna?»

El Collell també havia de pagar tribut com els altres a n'aquesta moda tirànica que tan desdeia de l'austera suavitat de la sagrada litúrgia, i encara que potser amb menys escala, la música teatral i de concert també feu via en el nostre temple. Mes arribá'l jorn felíç en que'l Papa Pius X publicá el «*Motu proprio*» i poques esglesies foren tan amatentes a restaurar el cant gregorià com la nostra.

De moment el Claustre de professors emprengué la feixuga tasca de solfejar un xic cada dia, per tal de poguer implantar la tan esperada reforma, i mig en broma i mig en serió l'escola aná progressant poguent-se arrisar al cap de poc la missa de *Angelis* que també havien après alguns nois.

El nou cant agradá força, malgrat lo deficiént de execució: la gent del poble s'anava entusiasmant, i fins la mes sencilla, quan feien celebrar un ofici per devoció, demanaven que's cantés *l'ofici nou*.

D'una manera progressiva s'anava introduint a casa seva la música gregoriana; de la missa d'*Angelis*, ne vingueren les parts variables cantades únicament pels mes forts de nota, s'hi afegiren mes tart altres misses que corejava tot l'internat, i alguns anys mes ençá s'ha format una veritable escola, que talment sembla la d'una Abadia benedictina.

El Collell, Santuari de Maria.

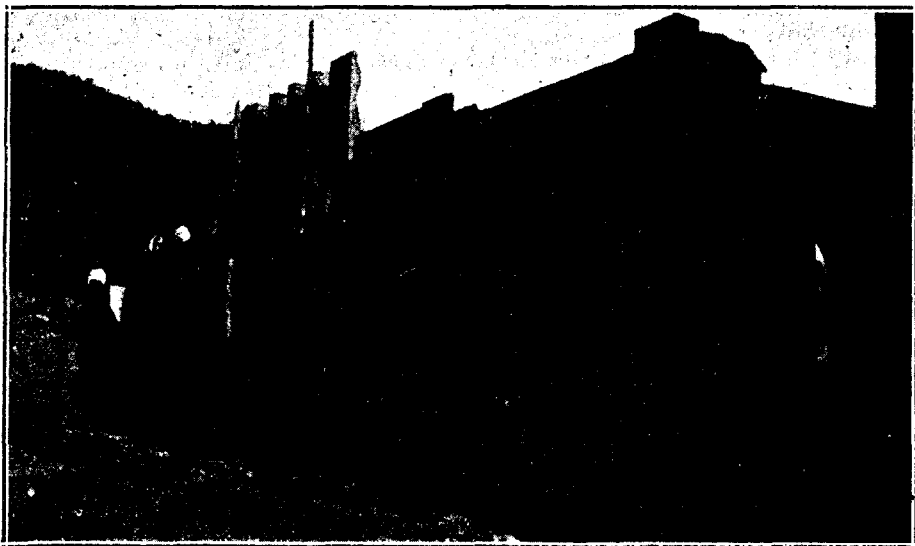
Hauria d'acabar per a no fer-me pesat; mes pecaria amb manifesta injusticia si ofegués dintre ma pensa lo que mes he admirat en vos, volgut Sr. Rector, durant el temps que regiu aquest Casal, i no tinguéssis paraules de santa alegria dedicades al zel qu'heu desplegat en la propagació del amor a Santa Maria del Collell.

Haveu conreuat amb tota cura el tendre afecte que senten per tant bona Mare els pobles d'aquestes valls i d'aquestes serres, ajustant-los sovint sota el seu mantell protector. Amb l'institució de la Tercera Ordre de Penitencia del nostre pare Sant Francesc heu conseguit fer un aplec mensual d'ànimes escullides, que amb la fragancia de llurs virtuts, camperoles com les floretes que encatifen l'encontrada, deixen un bon llevat en els cors jovinçans, que veneren aquesta devoció nua de tot artifici i fingiment.

Amb la festa nostra, ben nostra, la festa de l'Aparició, s'ha conseguit que la Verge Santíssima no solament rebés el testimoni d'amor de cada un dels seus fills, sinó que a l'ensem vinguessen els pobles, presidits per llurs autoritats, a retenir-li homenatge social, al que te un dret indiscutible com a Regina que n'es.

La devoció a la nostra Madona conta moltes centuries, es ben cert; mes mai havia tingut el caràcter d'universal com en nostres dies. La publicació de l'*Historia del Santuari de Santa Maria del Collell* i mes tart la del *Butlletí* del mateix nom han escampat per tot arreu les grandeses de la nostra Mare que conta en tots els indrets de la Terra amb devots ben fervents i amb entusiastes adoradors; els planys de l'Infanta apareguda han omplert d'emoció a milenars de cors, i la devoció creixent, creixent s'ha fet gran, i tan gran, que no te fronteres que la limitin, ni part del Mon on no s'estengui, ni mars que no hagi passat.

Estat de les obres a la façana monumental del nou Temple

A Catalunya ¡si n'hi te d'enamorats! de totes les afraus de la nostra Terra han vingut a copsar les tendreses de Maria en son palau del Collell gran nombre de minyons, que de retorn a llurs cases han servat, ja fets homes, la devoció de l'infantesa a la que guià els seus primers passos en el camí de la vida.

Varies provincies d'Espanya son testimoni del agraiment de persones favorescudes; a Portugal, França, Italia, Alemanya i altres nacions d'Europa la seva Imatge sagrada està sobre el pit de molts aimants que l'adoren; a Cuba se l'invoca anyorant la separació; al Nord de América, cartes freqüents testimonien fins on se l'estima; a Mèxic s'interessen per la seva devoció i demanen noves; a Colombia hi te fills qui, alletats amb les seves bondadoses caricies, li fan ofrena de llurs sufriments per la salvació de les ànimes; de l'Uruguay li envien valiosos presents; de l'Argentina li venen sumes quantioses pel nou temple; a l'Àfrica reb els sospirs dels nostres soldats qui aprengueren a invocar-la tan bon punt co-

mençaren a parlar; al Tonkin, religiosos que a l'escalf de la seva devoció se donaren a una vida perfecta, la beneïxen de tot cor invocant-la com a inspiradora i guia segura dels seus passos; en el mar de Joló la tripulació en pes d'un transatlàntic espanyol li demana protecció i auxili en hores de gran perill i s'escapa d'una mort segura.

¡El mantell protector de Santa Maria del Collell abriga tota la Terra! perquè en tota la Terra hi ha cors que aimen i que adoren a Santa Maria del Collell!

Conclusió i ofrena.

Perdoneu, volgut company i respectable Rector, si he ofés la vostra humilitat, recordant-vos gestes glorioses de la vostra vida del Collell, totes son vostres; unes per la valiosa cooperació amb que ajudareu al vostre antecessor (q. a. c. s.) i la major part us pertanyen totalment.

Les vostres pregeries a la Santíssima Verge us han donat recursos per a interessar a tothom en les vostres obres; en els nostres aimadíssims Prelats de la Seu Gironina hi heu trobat protectors decidits i entusiastes generosos.

L'il·lustríssim Dr. Sivilla, de santa memòria, vos deixà un important llegat, per tal de que poguessin fer camí les vostres aspiracions; el plorat Dr. de Pol, allargant-vos la seva ma generosa, va fer-vos fàcil portar a cap una de les millores de mes importància higiènica, i el Prelat que'ns honra amb la seva presència no's contenta amb auxilis materials, no li sembla prou la corroboració de les vostres iniciatives; li es poc donar-vos virior en les vostres empreses i encoratjar-vos en el vostre difícil càrrec, i aquí'l teniu, s'us dona en persona prenent una part tant activa, la principal, en el vostre homenatge.

Deixeume passar, Ilm. Sr. i senyors, a cumplir la comissió que m'ha donat la plena delectança de dirigir-vos la paraula.

El claustre que vos presidiu, venerable Sr. Rector, vos fa ofrena de les festes d'aquest homenatge per la part a ell corresponent, i molt me plau pregar-vos en nom de tots que accepteu la expontaneïtat de cada un dels actes com un nou testimoni de rendiment i sumissió a la vostra autoritat i com una prova de fraternal afecte i d'admiració a les grans qualitats que Deu vos ha concedit.

L'altre comanda que tinc per vos, consisteix en endressar-vos el prec de que us digneu acceptar una petita presentalla que sintetitzi lo molt que sentim en aquestos moments, i que no es possible manifestar.

Molt i molt hem pensat quin seria l'objecte que mes plaent podria ser-vos, si una obra d'art, si material escolar pel nostre museu, si augmentar la biblioteca, si mil altres coses útils per vos i per la nostra casa; qui proposava fer-vos ofrena d'un cálzer, qui parlava d'un tern blau, per a la solemnitat del dia: mes presentada que fou la proposició d'entregar-vos una cantitat en diner per a les obres de la nova iglesia, tothom deposità el seu criteri considerant que seria aquest l'obsequi que mes ompliria de satisfacció el vostre cor. I no'n podia esser d'altre; perquè aquest temple monumental que's va alçat en honor i gloria de Santa Maria del Collell, tots sabem que l'estimeu com les nines dels vostres ulls, tots sabem que es un verdader deliri lo que per ell sentiu per tal de veurer-hi honorada la nostra Regina, tots sabem que aquesta obra, ella tota sola es suficient per a immortalitzar el vostre nom; tots sabem

que'n aquest monument hi perdurarà per centúries l'esforç titànic del vostre govern; per ço os endresseu aquesta ofrena i no cap altre. Dig-nau-vos acceptar-la, accepteu-la, us ho preguem, i visqueu molts anys.

Apaibagats els aplaudiments que coronaven el treball de Mn. Arcelos, l'alumne Srt. Arquer, llegí la següent poesia:

*AL NOSTRE ESTIMADÍSSIM SR. DIRECTOR
MOSSÉN JOSEP CORCOY, EN SES
NOCES D' ARGENT DE
PROFESSOR*

*Senyor, en aquest dia de llum i jubilança,
en que us portem al cor i al seny, amb emoció:
deixeu que jo vos digui un càntic de lloança
i els llabis vos saludin amb tremolins d'amor.*

---

*Per totes les diades que heu dit vostra paraula,
i heu fet homs de profit a n'els estudiants,...
Jo us porto el seus amors, com flors, a vostre taula,
pregant-vos d'acceptar-les dintre el clot de les mans.*

---

*Humil com flor de marge, modést, més bó que el pá...
conreeueu dolçament eix verger d'ambrosia,...
Les flors, ho som nosaltres. Vos en sou l'hortolà,
¡les vostres mans son sàbies, jardiner de Maria!*

---

*La Veu de Déu ens parla per vostre veu pairal,
i un any serà un' altre any jo Senyor Directò!
veien com els plançons pujen endalt, endalt,
i com entre nosaltres hi es Crist, Nostre Senyó.*

---

*Bè'n tindreu de corones i lloes dels amics,
per vostre vigilancia i amor prop dels infants.
Pro la mellor corona per els vostres fatics
vindrà del cel! Maria la portarà a les mans.*

---

*Blanqueja la nevada dels anys al demunt vostre
—cada dia mes dolç es el vostre parlar—
la llum de Déu, Senyor, us ennobleix el rostre
de totom qui us conegui vos feu ben estimar.*

---

*25 anys son fruits de vostra vida plena!
25 anys madurs de gràcia i de virtut!
Vostra vida és un joi, de mèrits tota plena,
i el llor de les victories enronda el vostre escut.*

*Visquéu molts anys ¡Senyor! a gloria de Maria,
per el bé nosaltres, dels nostres professors...
Mirèu: sou un jardí que fà l'Epifania
i us ofereix enteres les més enceses flors...*

—
*Nostre tribut partiuse-l amb el Pastor qui deixa
per volà al costat vostre, la Séu de San Narcís.
¡Companyns! cridèm alhora amb una veu mateixa
¡Senyor visquéu encara amb el mateix somris
que porten vostres llabis, rics de la sang augusta
que bevèu cada día en el goig del altà!
Sou de la sòca hardida, sou de la noble fusta
dels benaurats... ¡Maria, volgheu-nos-el guardà!*

LLUIS G. PLÀ, PBRE.

A nôtre Directeur fou la formosa poesia que llegí l'alumne de Francés Srt. Lluís Villadelprat.

Els distingits concertistes En Sants Sagrera (cel·lo) i En Joan Casanovas (piano) elevaren a un grau incommensurable la part musical de la Vetllada. El seu nom és prou conegut dels *amateurs* per a que tinguém de fer-ne l'elogi. Executaren amb distinció i polidesa digna dels aplaudiments sorollosos que premiaren la seva tasca, les composicions «Cants hebreus» (Max Bruck), «Nocturn» (Chopin) i «Tarantella» (Popper), causant totes elles, per son bell dir, gratíssima impressió en l'auditori.

En nom dels companys de Pensionat, el col·legial Josep Costa, pronuncià breus paraules de felicitació per a l'estimat Rector manifestant-li l'amor que tots per éll senten.

Els alumnes Sts. Vila i Vilallonga llegiren respectivament les poesies que van a continuació:

*RDO. D. JOSEPHO CORCOY, SEMINARII-COLEGII
STÆ. MARIE VULGO DICTÆ DEL COLLELL
MODERATORI IN XXV SUI PROFESSO-
RATUS ANNIVERSARIO*

*Quinque abhinc lustris, Domino juvante,
Quos tibi tradit pietas parentum.
Verbo et exemplo, juvenes reducens.
Salve, magister.*

*Quam sacro quondam pede dedicavit
Et suam semper voluit futuram
Virgo, tu hanc ædem regis atque dextre
Ducis ad Ipsam.*

*Et domus floret pietate, necnon
Litteris claret, meritis replentur
Qui juventutem, monitis salutis
Pascere curant.*

*Tuque constanter, tenere, valenter,
Virginis laudes, juvenum salutem,
Gloriam quærens Domini, fovere
Desinis unquam.*

*Virginis templum capit haut fideles,
Sed novum surgit, stipibus piorum,
Gratias multas referendo, ablatis,
Ædificandum.*

*Hoc novum templum videamus, almæ
Virgini factis precibus, redundans.
Præstet et nobis Dominus per Ipsam
Gratia detur.*

*Virginis sanctæ redeunte festo
Quo suo templum pede visitavit,
Audiat nostras preces ipsa Virgo
Votaque præstet.*

*Tuque, præceptor, valeas docere
Semilas vitæ docilem juventam;
Possit ut semper mala præcavere.
Dirige gressus.*

*Ut Deus noster teneat honorem,
Gloriam Virgo, juvenes salutem,
Tuque florentem videas domum istam
Phuribus annis.*

*Post tuam vitam meritis repletam
Te Deus tandem beet et coronet
Atque concedat tibi sempiternæ
Gaudia vitæ.*

J. COSTA, PBER.

A MARIA

EN LAS BODAS DE PLATA DEL RECTOR

*Si tuviera mi voz los acentos
de los cantos sagrados del cielo,
si al llevarse mi canto los vientos
le quitaran los dejos de suelo,
encendido de amor cantarí
una estrofa sagrada a María.*

*A la Virgen, la de esas montañas
que en las penas es nuestro consuelo.
la que tiene tan tiernas entrañas
y al mirar un mirar tan de cielo,
a esta Virgen hoy yo le diría:
Benedicid al Rector, oh María.*

*Al Apóstol de un sacro ideal,
al mejor de tus hijos amantes,
al maestro de voz paternal
que ha pasado formando estudiantes
cinco lustros que son como un día
a tu sombra sagrada, María...*

*Cuando el gozo me besa en la frente
y arrulla mi pecho su aleteo,
si una idea germina en mi mente
y se agita triunfante el deseo,
en mis labios cual flor de alegría
solo un nombre florece, María.*

*Si el dolor acibara mi vida
que las heces del cáliz apura,
si el calvario es penosa subida
en que pongo mi planta insegura,
me sostiene en la dura agonía
solo un nombre bendito, María.*

*Cuando llegue severa la muerte
y señale por presa mi vida
que no caiga cadáver inerte
sin que sea mi fiel despedida
aquel nombre que es faro y es guía,
pon tu nombre en mis labios, María.*

*Que en mis penas y en mis alegrías,
en los faustos y en trances fatales
es la luz que ilumina mis días,
es remedio que cura mis males
y es el timbre de mi alma pia
que ferviente te aclama, María...*

*Hoy que bulle en mi mente una idea,
hoy que el gozo en mi frente destella,
hoy que ardiente mi pecho llamea
y es mi vista encendida centella
solo un nombre, cual flor de alegría
me viene a los labios, María.*

*Hoy me he puesto a sus pies de rodillas
encendido mi pecho de amor,
le he hablado en palabras sencillas,
le he rogado por nuestro Rector
y le he dicho con santa energía:
Benedicidle mil veces, María.*

E. GÁBANA, SUBCNO.

Després de la lectura de unes formoses *Proses col·lellenques* per el col·legial Srt. Sabata (Joaquím) el *Chor Infantil* cantà amb justesa i entonació verament remarcable les cançonetes *En Pere Gallari*, *Cargol treu banya* i *Himne dels nois* que arrancaren nodrids aplaudiments.

Mn. Corcoy, amb la gorja nuada per l'emoció, s'aixecà per agrair del fons del cor l'homenatge que se li tributava. «No es a mi—digué—a qui heu de felicitar per l'avenç cada dia creixent del Collèl; ès al Claustre de professors abnegats, ès als Prelats de Girona que dispensen sa protecció decidida al nostre Casal, ès, sobretot, a la que ès Reina i Mare nostra, la Directora efectiva del Col·legi-Seminari, la que amb ses llums i amb ses benediccions fa possibles totes les empreses, per arriscades que semblin, Santa Maria del Collèl».

La ovació carinyosa que fou dispensada a Mn. Corcoy, s'enllassà amb la que's tributava al Prelat en aixecar-se per cloure l'important acte.

El Dr. Mas parlá de la justicia d'aquell acte; dels mérits contrets per Mn. Corcoy en sos vint-i-cinc anys de professorat; de l'amor que'l Collell inspira en son cor i dels sacrificis que está resolt a empendrer per tal de tenir-hi part principalíssima en el triomf esclatant del Casal de Maria.

Tan belles coses digué el Prelat resumint i comentant amb la eloqüència en ell característica çó que s'havía dit en la Vetllada, que's materialment impossible fer-ne un senzill resúm en aquesta crònica ja de sí mateixa prou extensa. Els aplaudiments se succeïren i, en acabar, una ovació estruendosa esclatá en l'ampla sala, ressonant, com concreció de l'entusiasme de tots, vibrants visques al Collell, al Sr. Bisbe i a Mn. Corcoy.

En la impossibilitat de registrar les innumbrables adhesions rebudes de elements de tots els e-taments gironins, es doná pública lectura de les lletres gratulatories enviades per l'Iltre. Secretari de Cambra del Bisbat Dr. Rial i del ex-professor del Collell i actual párroco de la Catedral, Dr. Gironella.

OFRENES

Certament que—com digué Mn. Arcelos—les mellors ofrenes que's podien fer a Mn. Corcoy amb motiu de ses Noces d'Argent eren les que a la vegada redundessin a favor de la Verge dels seus amors, Santa Maria del Collell. Encaminades a aquest fi les ofrenes, consistiren, apart una munió de flors artificials que oferiren les nenes Joaquina i Angela Rovira, de St. Miquel de Campmajor, en un riquíssim Missal, artísticament encuadernat, present de tots els alumnes del Seminari-Col·legi que fou entregat solemniament a Mn. Corcoy per el Prefecte de l'Internat Dr. Fullá, contestant el Rector agraïdíssim i emocionat.

Els alumnes de dibuix tingueren la finesa d'obsequiar al Rector amb un formosíssim retrat de Mn. Corcoy al guix, encuadrat en un valió marc que fa resaltar la perfecció de l'obra i que decora el Rectorat de l'Establiment.

La ofrena del Claustre de Professors pujá a 500 ptes.

Els propietaris de la Comarca Rnt. Joan Codinach, D. Narcís Casademont, D. Josep Teixidor, D. Josep Fort, D. Joaquím Vilá, D. Joan Salavia, D. Joan Riera, D. Carles Bosch, D. Josep Ribas, D. Joaquím Plantés, D.ª Hermenegilda Busquet Vda. Riuró, D. Josep Busquets, D. Miquel Verdager, D.ª Elvira Aurich Vda. Rovira, D. Esteve Estany, D. Miquel Camós, D. Miquel Coromina i D. Josep Salavedra, ofrenaren al Rector del Collell 645 ptes.

Els ex-alumnes presents a la festa Rnts. Domingo Ribas, Josep Tarrés, Pere Serrat, Joan Simón, Joan Codinach, Joaquím Gelada, Miquel Calm, Francisco Bartrina i Vicens Taberner i els Srs. D. Melcior Barceló, D. Josep Congost, D. Jeroni Figa, D. Carles Llach, D. Josep Faura i D. Salvador Vilallonga, volgueren també homenatjar al que fou son volgut Director reunint per a les obres de la nova Iglesia de Santa Maria del Collell 420 ptes.

ALTRES ACTES

En mig de les solemnials i alegres festes no hi mancá el cristiá record per als que foren professors i alumnes del Collell a qui la mort ha arrebbassat del costat nostre. El dia 11 és celebrá solemne funeral, diguent-lo

el degà dels professors Mn. Arcelos, assistint-li el Prelat des de son tron del presbiteri i oficiant de pontifical en l'absolta final.

A la tarda tingué lloc la Vetllada líric-dramàtica en la que'ls joves aficionats lluien les seves remarcables condicions artístiques. Es representà amb tot son complicat aparat el drama líric «La mort de l'Escolà» en el que feren una veritable creació els col·legials Srts. Costa, Passols, Cruz, Rocafiguera, Vilallonga, Colomé, Sabata, Coll, Riu, Canals, Batlle, Salleras, etc. Com a fi de festa interpretaren la xistosa sarsueleta «Los reclutas» mereixent forts aplaudiments els Srts. Heras, Cruz, Vilallonga, Costa, Riuró, Widman, Batlle, Canals i Salleras.

El dijous Sa Ilma. confirmà una munió d'infants col·legials i de la comarca, actuant de padrins els distingits propietaris D. Narcís Casademont i D.ª Hermenegilda Busquets, Vda. Riuró.

El divendres, amb tota solemnitat, conferí les dos primeres ordres menors als mateixos seminaristes tonsurats el dimars.

*
**

El mateix dia sortí cap a la capital de la Diòcesi el nostre estimadíssim Prelat. Al pati baixaren tots els professors i alumnes externs i interns retent a Sa Ilma. la més carinyosa de les despedides.

El Dr. Mas repetí una vegada més lo complagut que l'havien deixat les festes del Collell i prometé visitar ben sovint el Casal en prova de l'amor verament paternal que li professa.

l'auto s'allunyà seguit dels aplaudiments i aclamacions de tota la població col·lellenca...

El Claustre del Collell, resta agraidíssim a les entusiasmes mostres d'afecte rebudes de tots indrets en la persona del volgudíssim Rector.

Es del fons del cor que doném les mercès mes sinceres a tots bo i demanant que, en la impossibilitat de contestar singularment totes les comunicacions, donguin per rebuda amb les presents ratlles, la efusió de la nostra sincera gratitud.

De Casa.—Des de primers d'any han començat les obres de la nova Infermeria que quedarà instalada en l'antiga Masoveria del Collell. La disposició donada al ampli local es oportunament adaptada al fi que se'l destina, ocupant els malalts i convalescents el pis principal, les religioses Filles de Sant Josep, a quin càrrec correrà dita dependència, el superior, i els baixos son destinats a Roberia i locals anexas.

Des de primers de Febrer podrà ja utilitzar-se dita important mellora.

—En les passades ordenacions generals rebé el sagrat ordre del Diaconat el nostre company Mn. Gábana junt amb els encarregats de seccions del Internat, Mn. Serras, Mn. Font i Mn. Codina.

—La Schola i Escolania del nostre Santuari prengueren part activis-

sima en els solemnes funerals que's celebraren a Sant Miquel de Campmajor en sufragi de l'ànima del acabalat propietari i bon col·lellista don Lluís Fort de Ribot (q. e. p. d.).

La impecable execució de les melodies gregorianes fou abastament celebrada.

Religioses.—La manca d'espai no ha de ser causa de que esmentém la solemnitat amb que foren celebrats els oficis de Nadal, Cap d'Any i Reis en el nostre Santuari. En la missa de mitja nit de Nadal acudiren a adorar el diví Nadó els pastors de les rodalies junt amb els anyellets manyacs del remat.

L'Aplech de *Ninou* es vegé concorregut com poques vegades. A l'ofici solemne el temple era materialment petit per contenir tan grossa gentada.

— L'endemà de Nadal visitaren a nostra Madona en devotes Romeïes d'acció de gràcies per haver-se lliurat del contagi en la passada epidemia els pobles de Torn i Sant Miquel de Campmajor. Es grat de remarcar la nombrosa assistència i la pietat i devoció amb que assistiren als diferents actes de les pregaries.

Donatius.—El distingit artista D. Alexandre Cardonet qui demorà uns dies al Collell el passat istiu, ha tingut la finesa d'ofrenar al Seminari-Col·legi un hermosíssim pastell amb vista de Ventatjol. Agraidíssims a l'autor, l'apunt ocuparà lloc d'honor al nostre Casal.

— Els entusiastes col·lellistes D. Joan Viñas, secretari del Ajuntament de Girona, i Mn. Josep Caritg, de Besalú, han remés per a la nostra Biblioteca dos lots de llibres antics. Mercés mil.

Obituari.—En plena joventut morí el dia 9 de Gener, a Figueres, rebuts els Sts. Sagraments i la B. A., la Srta. Antonia Florí, germana del nostre estimat company Mn. Agustí Burgas, i celadora d'un chor de subscripció popular.

El dia 16 foren celebrats en el Collell solemnes funerals per l'etern descans de la seva ànima, oficiant el nostre Sr. Rector Mn. Corcoy.

A dita difunta i a tots els qui amb Crist descansen vulga Deu donarlos-hi la vida perdurable.

Estadística piadosa:

Octubre:	misses 441;	oficis 11;	Comunións 3025
Novembre:	» 432	» 13	» 4300
Desembre:	» 407	» 14	» 4010

Suscripcions Mensual i Popular.—Per l'excés d'original del present número deixém de publicar les llistes referents a les mateixes, consignant que s'hi ha suscrit amb la quota d'una pesseta mensual don Marián Solá, i que s'han constituït nous chors a Sant Privat de Bas i Cassà de la Selva sots la cura de les celadores Srtes. Lluïsa Genover i Dolors Gábana, respectivament.

La Congregació Mariana.—S'ha encarregat de la Congregació Mariana de Santa Maria del Collell, Sant Tomás d'Aquino i Sant Lluís Gonçaga, nostre volgut com-professor Dr. D. Ramón Pagés.

Secció de Liturgisme

EL CANTORAL LITÚRGIC DE SANTA MARIA DEL COLLELL

Quant al començ del seu gloriós pontificat el gran Pius X enlairà la senyera de la restauració de la pietat cristiana senyalant les normes a seguir per tal de «difondre entre els fidels l'exacta coneixença de la Litúrgia, adollar dins el cor llur la sacra savoria de les fórmules, dels ritus, dels cants; i atreure'ls a la participació activa dels Sants Misteris i de les festes eclesiàstiques» poc li costà al renaixement litúrgic que allavors s'inicià l'entrar francament i plena per les portes del Santuari on se venera la Santa Imatge coneguda pel sempre deliciós i corprendor títol de Madona del Collell.

Es que'l liturgisme no s'hi trobava pas nou en aquest Casal de la Verge, car hi reconeixia prou sa estada durant els segles en que monjos i escolans dedicaven a la Santíssima Mare del Bon Deu ses lloances i tota la eficacia de la pietat, que'ls benemérits fills de Sant Benet feien brollar de la sua Regla per a la salvació dels pobles i glorificació de la Trinitat Beatíssima. Si en conformança amb els ensenyaments del gran Pontífex hi havia que restaurar l'esperit litúrgic en les funcions del temple, el Santuari del Collell no podia pas, sens fer traició a sa historia, deixar de donar franca i plena entrada a la restauració a bon hora iniciada.

Per altra banda, n'estàvem tots plenament persuadits de que, segons la definició del organitzador en el temps moderns de la vida constitucional de l'Església romana, el papa Sixte V, «els sagrats ritus i ceremonies, que, del Sant Esperit inspirada per tradició i disciplina apostòlica usa l'Església en l'administració dels Sagraments, en els Divins Oficis i en tot el culte de Deu i del Sants, contenen un *gran ensenyament pel poble* i una vera confessió de la fe, revelen la magestat de les coses sagrades, aviven la meditació dels més alts misteris i amb el foc de la devoció inflamen els cors».

*
* *

Iniciada la restauració litúrgica en el Santuari de la Regina del Collell se treballà amb tota cura en els diferents aspectes que la restauració presentava, i durant varis anys ha seguit aquesta desenrotllant-se, sempre amb més vigoría i cada volta amb més aciençament, fins avui, en que podem dir que'l seny litúrgic informa ja tots i cada un dels actes del culte. Cal fer notar que la celebració del Congrés Litúrgic de Montserrat i de les Setmanes de Besalú i Banyoles han estat bons esperóns per a la nostra restauració. Aixó es causa de que no sapiguem contar-nos entre'ls que pregonen la ineficacitat i a fins inutilitat d'aitals congressos i setmanes.

La celebració dels Sants Misteris en l'assemblea dominical i els demés actes litúrgics han assolit un notable avenç en el camí de la plenitud de perfecció a que tenen dret la magestat infinita de Deu i la bondat inefable de la Benaventurada Verge Maria. Tots els actes litúr-

gics se celebren sempre tant solemnement com permeten els mitjans de que disposem que, gracies a Deu, no son pas per despreciar.

La oració, manà insubstituible de la vida cristiana segons el gran Guéranger, ha pres tota la liturgització convenient per a tal de que arribés a ésser la pública, col·lectiva i solemne oració de l'Església, aital com la pregonava Pius X. A aquest perfeccionament de la pregaria hi ha contribuït amb plena eficacia el «Manual del devot de la Mare de Deu del Col·lell» més que devocionari, eucologi oficial del Santuari.

El cant sagrat, millor dit, la pregaria cantada—car aquesta es la veritable significació del cant de l'Església—ha deixat de ser el sol ropatge exterior de la sacra litúrgia per a convertir-se en un dels seus millors auxiliars. Pràcticament havem demostrat que entenim bé l'ofici de la música en els actes del culte establint el cant unisonal, que es el més propi per a les col·lectivitats, el que dona més eficacitat a la lletra i uneix amb els vincles de la caritat més perfecta als que preguen cantant amb identitat de sentiments; i dintre'l cant unissonal havem donat la sobirania integral i absoluta, aital com li pertoca, al cant gregorià. El cant gregorià, de graciositat i elegancia ben propies, que lluny de antiquar-se i pérdrer de llusor amb la pràctica dels segles son sempre igualment noves, sempre frescals i plenes d'ufanor. El cant gregorià, quina expressió está segellada amb tal naturalitat que amb poques notes i com diriem amb quatre pinzellades posa de relleu el text, donant plena eficacitat a la frase. Un res en l'acentuació de una paraula, una lleugera separació rítmica, una sola transformació en la modalitat, son suficients per a declarar un sentiment trist o alegre, cristianament melangiós o devotament joliu, d'esperança o de fortitut en la fe. El cant gregorià, quina fluïdeç i quin lligat fa que les frases prenguin la suavitat del bálсам i se uneixin amb cadena d'or. El cant gregorià, quin ritme lliure fa que, com diu el P. Pothier, se confonguin en un sol art els de ben cantar i de ben pregar. La oració exigeix aquesta llibertat rítmica ben ordenada i aquesta espontaneïtat del ànima quan s'enlaira fins a la Divinitat. El cant gregorià, per fi, quina inflexibilitat en la successió natural dels intervals dona a sos cants un aire de magestat i de santetat molt propies del temple del Senyor. El P. Mocquereau, el sabi benedictí, tant competent del esperit del cant gregorià, escriu en una de les sues més lluminoses obres, *Le chant grégorien, son but et son procede*: «Les melodies gregorianes se dirigeixen a la part superior de l'ànima. Sa belleçà i superioritat provenen de que no prenen res, o lo menys possible, del mon dels sentits; passa per aquestos, més no se dirigeix a ells. ¿Qué hi troben en el cant gregorià les passions, qué la imaginació? La música moderna pot fer-se ressó de passions violentes i grolleres, i fins fer-les nàixer; la gregoriana mai se prestarà a aitals abusos: es sempre casta, sobria, sossegada, sens influencia en el sistema nerviós. Se diria que amb aquesta exclusió total de successions cromàtiques, que representen pels mitjos tons les coses incomplertes, no pot expressar sinó la belleça perfecta, la veritat pura, est, est, non, non. L'oïdo acostumat a sa incomparable franqueça no pot sufrir les cantineles afeminades, on domina el sensualisme fins en alló mateix que tindria que ser la santa expressió del amor diví».

La instrucció litúrgica, mitjà dels més importants per a la plena restauració, no'n resta pas oblidada; i fins en el Pla d'Estudis de Religió del Seminari-Col·legi hi te'l lloc que li pertoca la Litúrgica Escolar.

Per a la major amplitut de la formació litúrgica faltava, no obstant, quelcom. Faltava un manual on s'apleguessin a la vegada les melodies gregorianes, la sua adaptació litúrgica, la versió dels textos llatins al idioma nadiu i la popularització del esperit de l'Església posant-lo al al-

canç dels fidels. Y tot aixó be a acomplir-ho plenament el «Cantoral litúrgic de Santa Maria del Collell». Aquesta obra litúrgica sortida a llum en la present hora de la historia cronològica del nostre Santuari ve a ser no sòlsament el segell del liturgisme collellenc, no sols com la cristallització del seny litúrgic d'aquest casal de Maria, sinó l'estel lluminós que ha d'assenyalar el camí a seguir per tal de que sigui promptament arribada la hora de la liturgització completa, del *sentire cum Ecclesia* en tots els actes del culte.

Creiem que'ns falta molt camí a recórrer: ho creiem de totes veres. Mes, no desmaièm pas, car els pessimismes no serveixen per a res; i ademés, que tenim tot el dret a ser optimistes contant sempre amb les benediccions d'Aquella que res més desitja que la restauració plena i perfecta de la pietat cristiana.

*
* *

El Cantoral litúrgic de Santa Maria del Collell—quins ordenament i comentaris son del nostre benvolgut company Mn. Agustí Burgas—està dividit en tres parts que's veuen complementades per un apèndix.

En la primera s'hi conté tot lo referent al *Kyriale*: «Asperges», «Vidi aquam», Misses «Lux et origo», «Fons bonitatis», «De Angelis», «Dominador Deus», Advent i Quaresma, «Deus genitor alme», «Cum júbilo», «Orbis factor», els quatre *Credos* mes usuals, la Missa de Requiem amb l'absolta i les respostes de la missa y de la benedicció pontifical.

La segona part està destinada als himnes, havent sigut dividits en *Eucaristics*: Adoro te, Sacris, Pange lingua. Tantum ergo (Vaticá i *More hispano*), Ave verum, Verbum supernum, Te Deum. *Marians*: Ave Maris, Salve Mater, Inviolata, Ave Regina, Alma, Salve Regina (senzilla i solemne), i *Comúns*: Veni Creator, Rorate, Adeste, Pro Pontífice, Parce Domine, Attende, O filii, Alleluja psallite, Ubi caritas, Te Joseph, Cor Jesu, etc.

Els cànctics propis de les festes del Santuari, ocupen la tercera part del *Cantoral*. A mes de l'*Himnari* anterior s'hi contenen els següents cànctics: *Goigs del Roser* (Millet), *Som Germans* (Millet), *Goigs del Santissim* (popular gironina), Invitatori, Himne, Antífonas i salms de Maitines de l'Ofici Parvo.

En l'Apèndix s'hi destriuen els *Goigs del Collell* (P. A. de San Sebastián), Rosari popular (P. Suñol), Trissagi (P. Suñol), Novíssims i Cel blau (Millet), O sacrum convivium (P. Otaño), *Lumen* i *Nunc dimittis* i Goigs quaresmals del Roser (populars).

Totes les melodies, així gregorianes com populars, son transcritas a notació moderna i de tot lo contingut en el *Cantoral* n'hi ha la oportuna traducció catalana, deguda en algunes composicions a les millors firmes de la Literatura litúrgica contemporania com els Rnts. Ribé, Arderiu, Bofarull, Pla, Clascar, etc.

XI: Certamen literario catequístico

de Santa María del Collell

Año de: M.CM.XIX.

CONVOCATORIA:

Por el presente cartel se os invita a tomar parte en el Certámen del Curso actual a tenor de los temas que a continuación se mencionan.

¡Que la Santísima Virgen del Collell, Reina muy querida de nuestros corazones, os asista con sus luces y su valimiento para que podáis rendirle, después del éxito, vuestros lauros y diplomas!

LA COMISION.

Sección de Apologética

Premio: *Un objeto de arte*, regalo del Ilmo. y Rdmo. Sr. Obispo de la Diócesis.

Tema: La misión divina de Jesús probada por sus milagros.

Sección de Litúrgica

Premio: *Una imagen del S. C.*, regalo del Rdo. D. José Corcoy, pbro. Rector del Colegio.

Tema: Estilos arquitectónicos de las Iglesias Cristianas.

Sección de Catecismo Mayor

(Para los alumnos de 4.º y 5.º año del Seminario)

Premio: *Una imagen de la Purísima*, regalo de la Congregación de Santa María del Collell.

Tema: I.º Naturaleza, Dignidad y Oficio de los Angeles, Prevaricación de los Angeles malos.

(Para los de 2.º y 3.º de Bachillerato)

II.º Explicación del 2.º artículo del credo: «Y en Jesucristo su único Hijo y Señor nuestro».

(Para los de 2.º y 3.º de Comercio)

III.º Explicación del 5.º artículo «Descendió a los infiernos y resucitó al tercer día de entre los muertos».

Sección de Historia Sagrada

Premio: *Una imagen de S. Francisco de Asís*, regalo de la V. O. T. de Santa María del Collell.

Tema: Virtudes del precursor del Mesías.

Sección de Catecismo Breve

Premios: *Dos útiles objetos para juego*. regalo del Establecimiento.

Temas: I.º Condiciones para confesarse bien y manera práctica de hacerlo.

(Para los de Instrucción Primaria)

II.º Aparición de la Virgen Santísima en el Collell el año 1483. Consideraciones que nos ofrece este hecho.

Sección de Exalumnos

Premio: *Una escultura religiosa*. regalo del Seminario Colegio.

Tema libre.

Otros premios de libre opción por parte de Alumnos y Exalumnos

Premio de la casa Editorial, Dalmáu Carles, Plá y Comp.^a de Gerona.

Un lote de libros.—Tema: Prosa científica.

Premio de la Librería de S. José, de D. Francisco Geli, de Gerona. *Un lote de libros*.—Tema: Liturgia de la Pascua.

Premio de un dador anónimo. *Objeto de arte*.—Tema: La Misa como centro de todo el culto de Dios.

Notas:

- 1.ª La Sección de Apologética comprende los cursos 8.º del Seminario y 5.º de Bachillerato.
- 2.ª Se considerarán excluidos del Certamen, los trabajos que ostenten la inscripción «Renuncia accésit», exceptuados, no obstante, los de ex-alumnos.
- 3.ª El Jurado otorgará los accésits que estime oportunos.
- 4.ª Los trabajos han de ser originales, escritos, indistintamente, en castellano o catalán.
- 5.ª El plazo de admisión de los mismos termina el día 24 del mes de Febrero.
- 6.ª La solemne repartición de los premios y diplomas, tendrá lugar el día de la festividad de Sto. Tomás.
- 7.ª El premio 2.º de la sección de Catecismo Mayor, es ofrecido por el Apostolado de la Oración y consiste en un objeto de arte religioso.
El premio 3.º de la misma sección es regalo de un dador anónimo, consistiendo también en un objeto de arte.

Forman el Jurado Calificador:

Rdo. D. José Costa y Vives, pbro., Presidente.—Rdo. Dr. D. Joaquín Alemany, pbro., Vocal.—Rdo. Dr. D. Ramón Rodón Vaquer, pbro., Vocal.—Rdo. D. Luis G. Plá, pbro., Vocal-Secretario.

Seminario-Colegio de Santa María del Collell, a los 15 de Enero de 1919.

Por la Comisión organizadora, *Luis G. Plá pbro.*, Scrio.

V.º B.º El Rector, *José Corcoy, pbro.*, Rector.

De l' Iglesia en construcció

Estat de l' Obra

D'ençà de les últimes filades de pedra buxardada col·locada en la fatxada principal, tothom s'es tornat optimista. I es que la feina feta durant el trimestre passat es d'aquella que poden valorar fins els mes profans en el ram de construccions: «Ara sí que puja», diuen uns, «ja's pot dir ben be lo que serà», exclamen altres; i tots a la una confessen que l'obra es gran, molt gran, i que no es pas despreciable el treball que's mostra ja fet.

La portalada s'es anada engrandint amb els blocs macisos que la coronen, per esser un altre dia filigranes esculptòriques que fassin més graciosa la seva sencillesa arquitectònica, i sobre la magestuosa arcada ja s'hi alçen els montants dels finestrals que tan contribueixen al bon efecte i fòrmosor de l'obra.

El grabat que's publica en el present número dirà als llegidors lo que hi ha fet amb més eloqüència que lès nostres paraules.

Subscripció general

	<i>Pessetes</i>		<i>Pessetes</i>
SUMA ANTERIOR. . .	50.736'60	D. Joaquim Puig.	20
Rnt. Martirià Peradalta (4. ^a)	40	» Marián Ribas.	10
» J. Giralt.	1	» Antoni de Trincheria. . .	10
» Joan Terradas (2. ^a v.).	15	» Pere Solés.	5
» Joan Massanella (2. ^a)..	15	» Cèsar Vicente.	5
» Josep Noguer.	50	» Narcís Figueras.	25
» Josep Jofre.	25	» Esteve Salabert.	50
» Josep Garriga.	25	» Agustí Encesa (3. ^a veg.).	25
» Salvador Gamell.	5	D. ^a Francisca Tobella. . . .	10
» Joan Fàbrega.	5	» Dolors Albert i nebodes	8
» Pere Colldecarrera (2. ^a)	15	» Anna Estartús (2. ^a veg.)	5
D. Antoni de Bolós.	10	» Dolors Vilardell de Clo-	
» Jaume Oliveras.	5	tas (2. ^a vegada).	5
» Josep Abel (5. ^a veg.). . .	10	» Dolors Casademont (3. ^a)	5
» Jaume Planella.	5	» Josepa Vidal V. Viñar (2. ^a)	12
» Salvador Boix (2. ^a veg.).	25	» Dolors Massaguer.	5
» Joan Bori.	1	Un devot de Sta. M. del C.	500
» Francisco Solés (en ac-		Srta. Gertrudis Fàbrega. . .	7
ció de gracies)..	5	» Montserrat Vila (3. ^a veg.)	5
» Ramón Pujol.	4	En sufragi de la Srta. Leo-	
» Marián Solá.	5	nor Ordeix..	5
» Antoni Estela (3. ^a veg.).	10	Un devot.	1
» Manel Badía.	1	En sufragi de la Srta. Anto-	
» Joaquim Serra.	25	nia Flori.	25

	<i>Pessetes</i>		<i>Pessetes</i>
D. ^a Petronilla Riera.. . . .	2'50	D. Miquel Compta.	13
Un sacerdot ex-alumne.. . . .	12	<i>Homenatge al Sr. Rector</i>	
D. Jeroni Castellà (5. ^a).. . . .	5	Claustre de professors.	500
» Joan Tomás (2. ^a veg.).. . . .	10	Ex-alum. assistents al acte.	420
Rt. Pere Ramonet (2. ^a).. . . .	5	Propietaris de la comarca.	645
» Francisco Grau (6. ^a).. . . .	5		
D. Josep Vilallonga.. . . .	50	SUMA.	53.449'10

Nostres amics difunts

- Sreta. Antonia Florí, germana del nostre professor Mn. Agusti Burgas, a Figueras.
- Sreta. Leonor Ordeix Serra, neboda dels Rvnts. Mn. Domingo i Mn. Joan Ordeix, ex-alumne i ex-professor respectivament, d'aquest Establiment, a Riudaura.
- D.ª Antonia Saus, mare del ex-professor nostre Mn. Josep Asparch, a Banyolas
- D. Joan Teixidor, ex-alumne, a Sant Miquel de Campmajor.
- D.ª Francisca Sala, Vda. de Braungari, tia del ex-professor del Collell, Dr. Sauquer, a Olot.
- D. Jaume Figueras, a Sabadell.
- D. Lluís Fort, pare del ex-alumne Josep, a Sant Miquel de Campmajor.
- D. Pere Vicens, a Viladescens.
- D.ª Antonia de Garriga, tia dels col·legials Damià i Josep M.^a, a Malgrat
- Sreta. Antonia Figueras, germana del ex-alumne Narcís, a Girona.
- D. Joan Gali, pare del col·legial Joan, a Terrassa.
- D. Joaquim Blanquera, subscriptor, a Amer.
- Mn. Miquel Alegri, ex-superior d'aquest Pensionat, a Camprodon.
- D. Pere Carreras, a Banyolas.
- D. Narcís Palli, subscriptor, a Bagur.
- Sreta. Carme Cuffi, germana dels ex-alumnes Alexandre i Mn. Ernest, a La Bisbal.
- Sret. Francisco Maristany, ex-alumne, a Masnou.
- D.ª Maria Soler, Vda. de Teixidor, mare del ex-alumne Tomás, a Pedrinyà.
- D.ª Joaquina Vilarnau, mare del ex-alumne Joaquim Pages, a Mieras.

R. I. P. A.

Al donar a les respectives families nostre condol preguem als lectors del BUTLLETÍ ofereixin algun sufragi a favor d'aquests difunts. Per a ells resem diàriament un Pare nostre en el Sant Rosari.